

Sygn. akt IV U 282/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **E. G.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie(...)

o zobowiązanie do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego

zmienia częściowo zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) w ten sposób, iż ustala brak obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego opisanego w zaskarżonej decyzji.

UZASADNIENIE

Powódka E. G. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 18 czerwca 2019r. nakazującej jej zwrot kwoty 23.675,64 zł. z tytułu nienależnie, zdaniem organu rentowego, pobranego świadczenia rehabilitacyjnego za okres wskazany w decyzji. Powódka wskazała, iż jest to dla niej niewyobrażalna kwota w stosunku do wysokości pobieranej emerytury, o którą nie wystąpiłaby, gdyby miała świadomość, że utraci prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. Kiedy udała się do ZUS nikt nie informował jej o kolizji tych dwóch uprawnień. Przeliczenie emerytury nie było dla powódki tożsame z prawem do emerytury, szczególnie, iż była jeszcze pracownikiem. Na rozprawie w dniu 16.10.2019r. powódka dodatkowo wniosła o nie obciążanie jej kosztami zastępstwa procesowego w razie oddalenia odwołania.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu w kwocie 3.600 zł. w uzasadnieniu wskazano, iż w okresie objętym decyzją powódka pobierała świadczenie rehabilitacyjne, mimo ustalonego prawa do emerytury, czego nie wskazała w złożonym oświadczeniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka E. G. była zatrudniona w Wojewódzkim Szpitalu (...) w J.. Stosunek pracy ustał wobec przejścia powódki na emeryturę w dniu 7 maja 2019r. W okresie od 7 maja 2018r. do 1 maja 2019r. powódka pobierała świadczenie rehabilitacyjne. Jeszcze w trakcie pobierania zasiłku chorobowego powódka udała się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych celem ustalenia kapitału początkowego dla celów emerytalnych. Poinformowano ją wówczas, iż może wystąpić o wyliczenie wysokości emerytury, a kiedy powódka wskazała, iż nadal pozostaje w zatrudnieniu, uzyskała informację, iż rozpocznie pobierać emeryturę dopiero po ustaniu zatrudnienia, kiedy złoży świadectwo pracy. Prawo do emerytury ustalono powódce od dnia 1 grudnia 2018r, zawieszono z uwagi na trwające zatrudnienie. Wypełniając wniosek o świadczenie rehabilitacyjne powódka również korzystała z pomocy pracownika ZUS, który polecił jej zaznaczyć, iż nie ma ustalonego prawa do emerytury, gdy powódka na pytanie pracownika oświadczyła, iż jej nie

pobiera. W takim przekonaniu- iż nie przysługuje jej prawo do emerytury - powódkę utrzymywał także zapis na decyzji w sprawie emerytury, gdzie wskazano wyłuszczeniem, iż podlega ona zawieszeniu z uwagi na zatrudnienie.

Dowód:

akta ZUS (w załączeniu)

zeznania powódki e protokółk15

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu w zakresie ustalenia braku obowiązku zwrotu pobranego świadczenia.

Zgodnie z art. 18 ust.7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje osobie uprawnionej do emerytury (...)

Skoro powódka takie uprawnienie miała ustalone, to niewątpliwie wypłacone jej świadczenie było nienależne.

Aby jednak ustalić obowiązek zwrotu takiego nienależnie pobranego świadczenia na podstawie art. 84 ust1. ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych muszą zaistnieć przesłanki art. 84.2, zgodnie z którym za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania;
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Na podstawie zebranych w sprawie dowodów nie można przyjąć, aby powódka świadomie wprowadziła organ w błąd na skutek okoliczności wskazanych w art. 84 ust2 pkt2 powołanej ustawy. W orzecznictwie sądowym, dotyczącym problematyki zwrotu nienależnie pobranych świadczeń, ugruntowany jest pogląd o możliwości domagania się przez organ rentowy zwrotu nienależnie pobranego świadczenia tylko wówczas, gdy ubezpieczonemu można przypisać złą wolę, przy czym dla ustalenia obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, decydujące znacznie ma świadomość i zamiar ubezpieczonego, który pobrał świadczenie w złej wierze. W niniejszej sprawie powódka składając wniosek o świadczenie rehabilitacyjne udzieliła -według jej rozumienia pytania i za radą pracownika ZUS - odpowiedzi prawdziwej. Nie budzi zdaniem sądu wątpliwości, iż osoba o przeciętnym, nieprawniczym wykształceniu utożsamia prawo do emerytury z jego rzeczywistą wypłatą, a kwestia ta stała się- wobec wątpliwości także po stronie profesjonalistów, przedmiotem sprawy zakończonej wyrokiem SN z dnia 24.08.2010r.

Zdaniem sądu prowadzi to do wniosku, iż świadczenie nie podlega obowiązkowi zwrotu.

Na marginesie wskazać jedynie można, iż oświadczenie powódki zawarte we wniosku o świadczenie rehabilitacyjne było możliwe do zweryfikowania przez organ rentowy albowiem ten właśnie organ ustalił powódce prawo do emerytury.

Mając zatem na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił częściowo (w zakresie zobowiązania do zwrotu należności) zaskarżoną decyzję jak w sentencji.(art. 477¹⁴ §1 kpc)